

[Ove Jensen]

skatteplyndring, som vi har været udsat for i mange år, har gjort det svært at være dansker, og det gælder uanset, om der har været tale om små eller store indkomster. Ingen er gået ram forbi.

Det er også helt givet, at denne skatteplyndring på produktion og på arbejdsindsats i det hele taget er den afgørende årsag til de store problemer, vi har med arbejdsløshed, gældsætning, tvangsauktioner og de deraf følgende tragedier for en meget stor del af befolkningen.

Derfor er det også kommet som et chok for mange, at de to første skatteforslag, der kommer fra den nye regering, går ud på at skærpe den samfundsødelæggende indkomstskat ganske betydeligt ved både at gøre personfradraget mindre og sænke grænserne for skalatrinene, der udløser en højere skatteprocent.

Det går simpelt hen ikke at komme med et sådant forslag om en skærpet indkomstbeskatning i den nuværende situation, og det er der flere årsager til.

For det første kan regeringen ikke forvente at få tilslutning til sine indkomstpolitiske indgreb, hverken her i folketinget eller ude i befolkningen, hvis ikke disse indgreb bliver fulgt op af skattelettelser. For det andet kan dette lands alvorlige problemer ikke løses, medmindre vi nu seriøst går i gang med at lette den helt uantageligt høje indkomstskat. Hver eneste gang skattetrykket er blevet forøget, har det forværret problemerne. Det har skabt øgede omkostninger, der har gjort os mindre konkurrencedygtige, og det har igen medført tusinder af arbejdsløse og en mindre produktion.

Fremskridtspartiet har altid været 100 pct. overbevist om, at det er nødvendigt med betydelige skattelettelser for igen at få gang i produktionen og få skabt fuld beskæftigelse, så vi kan komme i gang med at producere noget mere og dermed skabe midler til at få gælden afviklet. Den overbevisning har vi ikke ændret, fordi vi nu har fået en ny regering. Derfor må disse to lovforslag under udvalgsbehandlingen ændres, således at der bliver tale om en skattelettelse og ikke, som der her er foreslået, en skatteforhøjelse.

Fremskridtspartiet har endvidere den opfattelse, at skattelettelse gives mest retfærdigt til hele befolkningen ved at forhøje den skattefri bundgrænse, og jeg skal ikke undlade at

gøre regeringen opmærksom på, at en væsentlig forhøjelse af den skattefri bundgrænse er en mærkesag for fremskridtspartiet.

Derfor vil den endelige udformning af disse to lovforslag blive afgørende for fremskridtspartiets stilling til regeringens øvrige lovforslag.

Birte Nyby Sørensen (CD):

Udskrivningsprocenten for året 1983 ønsker regeringen sat til 90 pct., svarende til 1982. Ved regeringens forslag om suspension af den automatiske regulering af lønninger og indkomstoverførsler skønnes den gennemsnitlige stigning i lønindkomsten fra 1982 til 1983 at blive på ca. 7 pct. Som følge deraf foreslås den automatiske regulering i udskrivningsloven suspenderet. Det vil sige, at reguleringen af personfradrag og skalatrin m.v. foreslås tilpasset det indkomstpolitiske initiativ med det resultat, at indkomstskattetrykket vil være uændret fra 1982 til 1983.

Personfradraget for enlige pensionister foreslås derudover forhøjet med 800 kr. for at sikre, at pensionister uden anden indtægt er skattefri i 1983.

Beløbsgrænsen for formuebeskatningen foreslås samtidig forhøjet med 7 pct.

Hvis forhandlingerne på det private arbejdsmarked for den kommende overenskomstperiode udviser den fornødne neddæmpning i lønudviklingen, vil CD tilslutte sig forslaget om en forhøjelse af personfradraget på ca. 1.500 kr., hvilket vil svare til en skattelettelse på 100 kr. om måneden.

Skatteprovenuet for 1983 anslås efter disse forslag at blive ca. 44 mia kr.

Sømandsskatten for lønningsåret 1983 ønskes tilpasset de ændringer, der er indeholdt i forslaget om udskrivningsprocenten, lovforslag nr. L 8.

CD vil derfor tilslutte sig begge lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag, sådan som det foreligger. Der bliver tale om en skattestramning i forhold til det, der ville være sket, hvis regeringen ikke havde grebet ind i reguleringsmekanismen. Der bliver også tale om en skattestramning, fordi den tidligere regering fastsatte stigningsprocenten ved den automatiske forskudsangivelse til 22 pct., mens regeringen